

108. Nípaá báyií, yóò sée se fún àwọn ènìyàn láti máa jèrírí gégé bí nńkan bá ti rí tàbí kí wọn bèrù pé àwọn mǐràn le waá búra lẹyìn ibúraa ti wọn. E sì páyàa Allaahu, kí e sì máa tẹlẹ ọrọ̀ (Rẹ̀). Ati pé Allaahu kò ní fí àwọn oníwàkiwà (alàìgbóràn) mọ ọ̀nà.

109. Ní ọjọ tí Allaahu yóò kó àwọn òjísẹ̀ jọ, yóò sì wí pé: Kíni èsì tí wọn fún yín? Wọn yóò wí pé: Àwa kò mò, dájúdájú Ìre ló mọ ohun tí ó pamọ̀ jùlọ.

110. Nígba tí Allaahu wí pé: Ìwọ̀ọ́ Hiisaa ọmọ Maryamu, rántí ikẹ̀ẹ́ Mì lóríi rẹ̀ àti lórí ìyáà rẹ̀, nígba tí Mo fún ẹ̀ ní agbára pẹ̀lúu ẹ̀mí mímọ̀, ti o n bá àwọn ènìyàn sọ̀rọ̀ láti orí itẹ̀ (ọmọ ọ̀pónlọ) àti nígba tí o di géndé ati nígba tí Mo kọ ẹ̀ ní Ìwé-Mímọ̀ àti ọgbọn ìjìnlẹ̀ àti Taoraatu àti Injiilu, àti nígba tí o fí amọ̀ se ohun tí ó dàbí ẹ̀yẹ̀ pẹ̀lúu àṣẹ̀ ẹ̀ Mì, lẹyìn nàà o fẹ̀ atẹgun sínú un rẹ̀, ó sì di ẹ̀yẹ̀ pẹ̀lúu àṣẹ̀ ẹ̀ Mì, ìwọ̀ sì n wo afọ́jú àti adètẹ̀ sà̀n pẹ̀lúu àṣẹ̀ ẹ̀ Mì, àti nígba tí ìwọ̀ n jí òkú dide pẹ̀lúu àṣẹ̀ ẹ̀ Mì, àti nígba tí Mo ká ọwọ̀ àwọn ọmọ Israa'iilu kò fún ẹ̀, nígba tí ìwọ̀ dé wáá bá wọn pẹ̀lúu àwọn àmì ti ó hàn, sùgbón àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbó nínú un wọn wí pé: Èyí kò jẹ̀ nńkan kan àyàfí idán ti ó hàn gbangba.

111. Àti nígba tí Mo se ìṣípáyá fún àwọn ọmọlẹyìn-in Hiisaa pé: E gbà Mì gbó àti òjísẹ̀ ẹ̀ Mì. Wọn wí pé: A gba (Allaahu) gbó, kí o sì jèrírí pé dájúdájú àwa jẹ̀ olù-juwọ̀-jusẹ̀ silẹ̀ fún Allaahu (Musulumi).

112. Nígba tí àwọn ọmọ-leyìn-in Hiisaa wí pé. Ìwọ̀ọ́ Hiisaa ọmọ Maryamu, n jẹ̀ Olúwaa rẹ̀ ní agbára láti sọ ọ̀pón-ounjẹ̀ kalẹ̀ fún wa láti sánmọ̀ bí? Ó wí pé: E páyàa Allaahu bí ẹ̀yìn bá jẹ̀ olùgba (Allaahu) gbó.

ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَمْنٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَاسْمَعُوا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

﴿١٠٩﴾ يَوْمَ تَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ ۖ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۖ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي ۖ وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۖ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۖ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١١﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَآشَهِدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

﴿١١٤﴾